

[Gustav Pedersen.]

stret for Tobakken — jeg tror ikke, jeg siger det for stærkt. Saa maatte det vel ogsaa være tilladt for Socialdemokratiet at have visse Ting, vi ikke var begejstrede for. Vi sagde ja til Stempelafgiften, vi sagde ja til Arveafgiften, og vi var villige til at forhøje den, og saa var vi villige til at forhandle videre paa anden Basis, hvor der kunde skaffes Midler. Der var altsaa her et Omraade, hvor der, hvis man virkelig fra anden Side havde Vilje til at gaa i Samarbejde med Socialdemokratiet, var en Chance for det. Men desuagtet foretrak man de ganske vist heller ikke særlig lette Forhandlinger, som man holdt inden for egne Døre, hvor kun de tre Partier var repræsenteret, og derfor maa vi have Lov til at sige, at det snart maa være forbi med Paastanden om, at vi ikke er villige til at trække i Arbejdstøjet.

Jeg skal blot gøre en kort Bemærkning om Chokoladen. Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at det i hvert Fald ikke er rigtigt at bruge det, at den ikke er rationeret, til at give den en høj Beskatning, naar den i Virkeligheden burde rationeres. Det burde jo i Virkeligheden være saadan, at den ikke særlig store Forsyning af denne Vare blev rationeret, saa alle kunde faa deres lille Andel i den. Maa jeg endvidere med Hensyn til de erhvervsmæssige Interesser gøre opmærksom paa, at et Erhverv ikke blot bestaar af Industrier, der er ogsaa Forretninger, der er en Del af Erhvervet, og hvis Skatthen varer, hvad der er megen Grund til at tro, den vil gøre, i hvert Fald hvis der ikke kommer et Flertalsskifte meget hurtigt, kan det godt blive en alvorlig Afgift for den Del af Handelen, der har med denne Branche at gøre.

Jeg har overhovedet ikke fundet Anledning til at beskæftige mig med de Lovforslag, der ikke har været til Behandling. Tiden er knap, og det vilde tage meget lang Tid, hvis de skulde omtales ordentligt. Jeg vil bare gerne gøre en Bemærkning om den saakaldte Ungkarleskat. Der er i denne Forbindelse blevet talt om Tjenestemændene, dels af det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen og dels fra anden Side. Jeg er klar over, at det er et Spørgsmaal, der i høj Grad interesserer Tjenestemændene, men for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, gør jeg opmærksom paa, at der er mange Tusinde blandt de private Virksomheders Arbejdere og Funktionærer, der har akkurat den samme Stilling i dette Spørgsmaal som Tjenestemændene. Jeg vil gerne advare

imod, at det bliver gjort til et rent Tjenestemandsspørgsmaal; det er i Virkeligheden Forhold, der vedrører hele den Del af Befolkningen, der vil blive ramt af denne Skat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen udtalte nu, at han troede, at denne Chokoladeafgiftsforhøjelse, som foreløbig er foreslaaet at skulle gælde til Udgangen af indeværende Finansaar, vilde blive varig. Da vi jo ved, at Socialdemokratiet regner med, at det snart bliver saa mægtigt her i Landet, at det overtager Regeringsmagten igen, er det maaske en Programmerklæring fra det ærede Medlem. Der kan da maaske komme den Dag, hvor det kan blive en Fornøjelse for mig at opfordre det ærede Medlem til at give Slip paa denne Skat, som det ærede Medlem altsaa i Dag med Henblik paa senere Tider erklærer en vis Kærlighed.

Maa jeg dernæst sige, at den mest opsigtsvækkende Udtalelse, der er fremsat under denne lille Forhandling, i Virkeligheden er en Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Tholstrup, hvori han afgav den Erklæring, at Arveafgiften er en Krænkelser af Ejendomsretten. Jeg tror, det ærede Medlem skulde prøve, om han ikke kunde faa denne Sætning opslaaet paa alle Telefonpæle her i Landet. Men det var maaske rigtigt, at han forinden vekslede nogle Ord med sin mere historisk kyndige Partifælle, det ærede Medlem Hr. Starcke, saa vilde han faa at vide, at tilbage i de aaldste Tider har man opfattet det saaledes, at Samfundet har en vis Tilbagefaldsret over Formue, som opsamles, i særlig Grad selvfølgelig med Hensyn til de fjernere Slægtninges Arv og med Hensyn til den store Gruppe, hvor det slet ikke drejer sig om Slægtninge.

Naar det ærede Medlem Hr. Tholstrup som et Argument mod Chokoladeafgiften anfører, at han ikke kan faa sine Børn til at spise Levertran, naar han ikke samtidig kan fodre dem med Chokolade, skal jeg dertil sige, at det blot er Udtryk for een eneste Ting, nemlig at hans Børn faar en daarlig Opdragelse. Det er i øvrigt ikke mit Indtryk, at Børn her i Danmark i Almindelighed faar for lidt af Bolcher og Ispinde. Kan det ærede Medlem ikke gennemføre sine Børns Opdragelse uden rigelig Anvendelse af disse Midler, saa bør han tage Spørgs-